

Páter Vojtěch.

VEŠNICKÝ ROMÁN.

A Frantina myslila na Vojtěcha a duši její přece přelétla chmůra. Prohřešila se — prohřešila. To dítě, jež přijde — je přece jen dítětem hříchu, ač Dvorecký jeho otec. Vždyť byl to teprve Vojtěch, jenž příchodem svým prolomil ledovou kůru kol jejího srdce a způsobil, že konečně tak najednou —

Aby tak bůh potrestal ji za onen hřích nyní, kdy konečně dostavilo se, po čem tolik byla toužila! Aby tak dítě zemřelo! Myšlenka ta naplnila ji hrůzou. Ne, ne — nesmí zemřít, raději ať zemře ona, raději ať si pánbůh vezme ji, musí-li za každý hřích dostaviti se trest.

A hned zase napadla jí stará pověra, že dítě bývá trestáno za hřích svých rodičů a že přináší si na svět nějaké znamení —

"Můj bože, můj bože," vzdychala Frantina. "Vždyť vinna jsem jen já a má-li kdo býti trestán, ať je to vinník!"

Zatím vrátil se zase pan otec, jenž se svým štěstím zvrátil celý mlýn a posadil se vedle panímámy, zapudil svými žerty všechny chmůry, jež jí počaly děsiti.

XIII.

Vojtěch byl již zase několik dnů doma ve mlýně. Nedostalo se mu ničeho, než neurčitých a vyhýbavých slibů a s těmi se tedy vrátil potěšit starého otce. Ani o tom, jak pokračuje vyšetřování, nemohl přinést žádných zpráv, poněvadž se úřední řízení, zejména pro Karlův pobyt v cizině valně protáhlo.

Podivil se až Vojtěch, jak klidně otec snesl celkem neutěšené zprávy, ale neřekl nic. Teprve až třetí den asi, když seděl s otcem a panímámou sami u stolu, nemohl se Vojtěch zdržeti, a když nahodila se příležitost, projevil svou radost nad tím, že pan otec tak statečně vpravil se do osudu.

"Ej, milý hochu," řekl mlynář vesele a oči jeho zazářily. "Tobě jako knězi se mohu svěřit s něčím, co otec obyčejně dětem nepovídá!"

Frantina, tušíc, co mlynář chce povídati, zapálila se do ruda a zvedala se, aby odběhla. Ale Dvorecký chytil ji rukou kolem krku a strhl ji k sobě.

"Nač bys utíkala, panímámo! Však to povídám ne synovi, ale panu páteru, že ho za nějaký měsíc požádáme o službu."

Nyní zapálil se i Vojtěch a srdce se mu jaksi sevřelo. Pochopil ihned, nač starý naráží. Přemohl se však a pohlédnuv klidně na otce — očím Frantiny opatrně se vyhnul — řekl radostně: "Co to slyším? Zazelená se tedy zase ten starý rodokmen Dvoreckých? Nevyřeme tu v Čechách, ani kdyby Karlík přece odešel za moře?"

"Ba, dá-li pánbůh kluka, nevyřeme!" potěšen odpověděl mlynář, zatím co Frantina po očku pohlédla na pátera, aby vyčetla z jeho tváře, co se v něm asi děje.

Vojtěch podal otcí přes stůl ruku a srdečně mu potřásl pravicí. "Jsem rád, že mohu vám já první přáti štěstí! A vám také, maminko," řekl co nejněžněji, chopiv se ruky Frantiny. "Abyste to již měla šťastně za sebou! Bude vám tu zase ve mlýně veselejší, a já, když na prázdniny sem přijedu, budu mítí koho chovat!"

Frantina přemožena citem, sklonila hlavu na stůl do rukou a tiše zaplakala.

"No, neboj se, dušičko zlatá," nežně jí domlouval starý Dvorecký, netuše, co se v ženě duši děje. "Nic ty se neboj! Taková statečná osoba jako ty, všecko šťastně přečkáš!"

"Ale vždyť já se nebojím," odvětila Frantina, usmívajíc se skrze slzy na otce i Vojtěcha. "Bude-li v tom vůle boží, půjdu ráda. Dost štěstí jsem už na světě zažila, hříšná osoba, tak co?"

"Štěstí — to právě štěstí poznáte teprve nyní," řekl Vojtěch, "a budeme se všichni nejen modlit, ale i starat, aby vám nikdy a ničím nebylo zkaleno." —

Když potom po chvíli pan otec odběhl do mlýnice a Vojtěch zůstal s Frantinou o samotě, ozvala se, aniž však na něho pohlédla.

"Mám strach, Vojtěše, a vy víte, proč! Bojím se, aby trest boží za můj hřích nevymstil se na tom ubohém stvoření, jež čekáme!"

"Nebojte se," klidně jí odpověděl Vojtěch. "Hřešiti je lidské a vaše zásluha je větší než vaše — naše chvilkové poblouznění."

"Pravíte to jako kněz, Vojtěše?"

"Jako kněz a s plným přesvědčením!"

"Jako bych se vám zpovídala?"

Vojtěch se trochu odmlčel, ale pak hlasem, jenž Frantině zněl jako zvěst odněkud z jiného světa, odpověděl:

"K pokání patří upřímná lítost a dobrý úmysl a vyznání se z hříchu i rozhrěšení! To vše již tu bylo. Máte po zpovědi!"

"Vojtěše! A vy myslíte, že mne bůh nebude již trestati?"

"Vím jedno: že vám pro upřímnou lítost vaši již dávno odpustil. Navštíví-li vás nějakým křížkem, já ovšem nevím; toť v jeho rukou. Ale vy dobře víte, že někdy nejlepší matky těžce bývají zkoušeny a jiné, jež zasluhují trestu za své hříchy, zde na světě se ho nedočkají. Přijde-li něco, budete to snášeti s klidným svědomím. Ale nepřijde-li nic — nebojte se! Mé srdce mi to praví!" —

Frantina pohlédla na něho vděčně za útechu, již jí byl podal, a Vojtěch odešel za otcem do mlýnice. —

Téhož večera, když chasa odebrala se na odpouštěnek, seděli oba Dvoreckí s mlynářkou u stolu. Pan otec byl vesel, jako vždy v posledních dnech a nedal jinak, než aby mlynářka přinesla nějakou láhev vína. Vojtěchovi nechtělo se do pití, ale vida, že by otec pokazil radost, dal se přemluvit a setrval. Seděli dlouho do noci u veselém hovoru a rozvažování, jež chvílemi přerušeno bylo jen vzpomínkami na Karla, když venku před mlýnem ozvaly se pádové kroky jako několika mužů, a hned na to zatlučeno hřmotně na vrata. Ve mlýně pozdní host nebyl příliš tak vzácnou návštěvou, přes to však hospodář vyskočil dosti polekán a kvapil ven. Vojtěch a Frantina postavili se k oknu, aby slyšeli, kdo přichází.

"Četníci," zaseptal Vojtěch, rozeznáv v záři měsíce vojenské stejnozvučné i zbraně. "Něco se stalo!"

Z venčí nebylo slyšeti nic, než hlas coási rozkazující. Vojtěch a Frantina, tlumíce dech, zaslechli: "a po každém střelit —" V nočním pološeru spatřili, že z mužů, kteří stáli za vraty, tři vešli do dvora. V těch zase jeden zůstal státi přede dveřmi do předstátní a dva vešli za mlynářem. Za

okamžik na to vstoupili oba do čeledníku. Byl to známý četník, domáci závodčí, a s ním jakýs cizí. Závodčí pozdravil dnes jaksi zdrželivěji než jindy, druhý četník pustil pušku k noze a stál tu, aniž brvou hnul, jako socha.

"Pan otec odpustí, že přicházíme tak pozdě," omlouval se četník, "ale nebylo vyhnutí! Rozkaz je rozkaz!"

"A o co se jedná? Cože tak pozdě v noci?" zeptal se Vojtěch, vida, že otec nemůže se jaksi vzpamatovati z hrozného překvapení, jakým ovšem byla noční návštěva četníků.

"Máme rozkaz prohlédnouti celé okolí, a především mlýn, a zatknouti Karla Dvoreckého —" odvětil četník odměřeně. Vydátele nám ho nebo povíte-li nám o něm, budeme míti ušetřenu námahu s prohlídkou."

"Karla Dvoreckého?" zvolal mlynář, vzpamatovav se z prvního leknutí. "Ten se přece nachází v brigádním vězení v Budějovicích? Kde by se ten tu vzal?"

Četník pokrčil rameny. — "Můj rozkaz zní jasně: Hledej a najdi! Proč a jak se co sběhlo, nevím! Takové věci našinec vědět nemusí."

"Ale pro boha! — To tedy znamená, že ten nešťastný chlapec —" zvolal Dvorecký.

"Nepochybně utekl z vězení," dokončil za něho četník. "Lituji pana otce, ale bohužel — služba je služba! — Nachází se Karel Dvorecký zde ve mlýně?" dodal odměřeně služebním tónem.

"Nenačází! Od té doby, kdy s vámi odešel, neviděli jsme ho."

"Musíme tedy přikročiti k prohlídce," řekl závodčí, obrátiv se k svému soudruhu.

Vojtěch pohlédnuv na otce, viděl, jaká to hrozná zkouška pro něho i ozval se tedy: "Stačilo by vám mé slovo záruky, že hledaný se zde v mlýně nenalézá?"

"Velebný pán ráčí prominouti," lítostivě odvětil četník, "ale o tom v mém rozkazu nic není. Musím tedy vykonat prohlídku."

"Pojďte tedy — posvím vám provedu vás místo otce," zakročil Vojtěch rychle. "A vy snad, abyste zůstali klidně zde," obrátil se k mlynáři a Frantině.

O hodinu později četníci opouštěli mlýn. Ještě ve vratech závodčí omlouval se páteru Vojtěchovi a ujišťoval, že prohlídku jen z účty k jeho kněžskému šatu a z důvěry v jeho slovo vykonal tak zkrátka. Pak četníci vyšli a za okamžik přidali se k nim ještě jiní, načež všichni společně odešli. Tichou nocí bylo slyšeti ještě chvíli jejich odměřeně, těžké kroky, načež vše ztichlo.

"Neblahý hoch," uvítal Vojtěcha mlynář, jenž všecek vzrušen očekával výsledek prohlídky. "Vymyká se tedy spravedlnosti a všechny naše domluvy byly marny!"

"Ještě chvála bohu, že měl tolik rozumu a nešel přímo domů," ozvala se Frantina. "Snad tedy přece dostihl bavorské hranice a vyvázne jim."

"Že by jim padl do rukou, toho se nebojím. Karel je příliš chytrý a již zkušený — jak se zdá — i v těchto věcech. Tušil, že ho budou hledati nejdříve zde a proto se nám ani neukázal. Mám jenom strach, jak se v cizině bez peněz obejde."

"Nepůjde bez peněz! Přijde si pro ně," odvětila mlynáři Frantina.

"To by bylo šílenství!"

"Ať je, co je — bez peněz on ncodejde!"

"A dám mu je, dám," zvolal mlynář. "Už ať si jde, nešťastník, kam sám chce, jen když nám zde nebude přidělavat hanby. Co soudíš ty o tom, Vojtěše?"

"Iler's Eagle Gin."

Ilerova jalovcová kořalka "Eagle" jest vyráběna Willow Spring Distillery z nejlepšího obilí a nejlepšího druhu italských jalovcových bobulek dle předpisu jednoho z nejlepších lihovárníkův holandských, jenž získán byl se značnými výlohami. Jest zaručena jako NAPROSTO ČISTÁ — a jsouc trojnásobně destilována, jest probsta všech lučebnin, oleje přiboudlého, neb jakýchkoliv škodlivých látek.

Léčivá jakost čisté jalovcové kořalky jest dobře známa a její prospěšné na ledviny a měchýř působení, i jako silivka, jako lék jest dokazáno nejvyššími autoritami. "Iler's Eagle Gin" vyrovná se úplně nejlepší jalovcové kořalce — vyrobené

WHEN YOU BUY

IMPORTED GIN

YOU CHEAT YOURSELF OUT OF \$1.15 GALL

THE DIFFERENCE IN THE TAX ON IMPORTED AND DOMESTIC GIN

WHEN YOU BUY ILER'S EAGLE GIN YOU HAVE THE DISTILLERS GUARANTEE FOR PURITY AND STRENGTH AT LOWEST COST.

ILER & CO., lihovárnici
OMAHA, NEBRASKA.

TELLMORE

Jest výtečný druh whisky, jejíž výhradoami rozestřati jsou

Atlas Wine and Liquor Co.,
VELKOOBCHODNÍCI A IMPORTÉŘI
659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.

Zaručena dle vládního zákona o čistých potravinách a lékách. **JOHN J. FLORIAN,** cestující jednatel.

The Merchants National Bank

of Omaha, Nebraska
1222-24 Farnam ul.

Vkladní ústav Spojených Států.

Kapitál \$500,000.00. Přebytek \$250,000.00.
Vklady \$6,119,983.70.

LUTHER DRAKE, president. FR. T. HAMILTON, místopres.
B. H. MEILE, přiračí pokl. F. P. HAMILTON, přiračí pokl.

Přejeme si s vámi obchodovati.
Prodáváme peněžní poukázky za nejnižší ceny.
Mluví se česky. 39

HOTEL PRAGUE

ČESKÝ HOSTINEC U MĚSTA PRAHY

na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čistě a pohodlně zařízené pokoje pro cestující, opatřené úplně novým nábytkem a elektrickým světlem, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha. V hostině obdržite výtečný Storžbův ležák, nejlepší druhy vín a likérů a nejjemnější doutnky.

Krajané, zavítáte-li do Omahy návštěvou, ubytujte se v hotelu Praha a ušetříte nejen peněz, ale zbavíte se všelikých nenanází. O hojnou přízeň krajanů žádá

Tel. A 1814. 25tř. **JOSEF MARUŠÁK.**

Lee-Glass-Andreesen Hardware Comp.

prodávají v e velkém

Tlačené, vyráběné a lakované plechové nádobí. — Cínovaný plech, šelakový plech a kovové zboží. — Osmatý úřad, hřebíky, nožíkové zboží, bicykly, stříelné zbraně, náboje a s portovním zboží všeho druhu.

5th & Harney St. Omaha, Neb.